Όταν ο Αϊνστάιν αποκαλούσε “φασίστες” αυτούς που κυβερνούν τώρα το Ισραήλ…

του Γιώργου Μητραλιά

Τι θα λέγατε αν ο διαβόητος ρατσιστής και αντισημίτης πρωθυπουργός της Ουγγαρίας Βίκτορ Ορμπάν κατηγορούσε τον Αϊνστάιν για…αντισημιτισμό; Και επίσης, την Χάνα Άρεντ? Και τον πιο εμβληματικό συγγραφέα του Ολοκαυτώματος, τον Πρίμο Λέβι; Απίθανο και εξωπραγματικό; Όχι. Κάθε άλλο μάλιστα αν λάβουμε υπόψη ότι αυτό ακριβώς συμβαίνει στις μέρες μας, σε παγκόσμια μάλιστα κλίμακα. Και όχι μόνον από έναν Ορμπάν αλλά από πάμπολλους διακεκριμένους ρατσιστές και αντισημίτες που, με τις ευλογίες των κάθε λογής κατεστημένων, χρησιμοποιούν τη ρετσινιά του αντισημίτη για να καταστρέψουν τους -συνήθως αριστερούς αντιφασίστες και αντιρατσιστές- πολιτικούς τους αντιπάλους!…

Εδώ δεν πρόκειται για κάτι περιθωριακό και ευκαιριακό αλλά για έναν αληθινό πολεμικό μηχανισμό που έχουν στήσει, στα τελευταία 3-4 χρόνια, οι απανταχού γης δεξιοί, ακροδεξιοί και συχνά και σοσιαλδημοκρατικοί μηχανισμοί για να εξοντώσουν κάθε προοδευτικό υπαρκτό ή πιθανό αντίπαλό τους. Όπως, π.χ. μεταξύ πολλών άλλων, τον Βρετανό Τζέρεμι Κόρμπιν (που τελικά εξόντωσαν), τον Γάλλο Ζαν-Λυκ Μελανσόν (που επέζησε αλλά βαριά “τραυματισμένος”) ή τον Αμερικανό -και Εβραίο- Μπένι Σάντερς (που τους αντιστάθηκε και τους έτρεψε σε άτακτη φυγή χάρη στη κινητοποίηση των ιδιαίτερα ριζοσπαστικών νεαρών Αμερικανοεβραίων). Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, αρκεί η παραμικρή κριτική στις πολιτικές της κυβέρνησης του Ισραήλ ή η παραμικρή υποστήριξη στα δίκαια του παλαιστινιακού λαού, για να εξαπολυθεί εναντίον του “φταίχτη” μια συνδυασμένη πολιτικο-επικοινωνιακή επίθεση, με χαρακτηριστικά δημόσιου λιντσαρίσματος, με την κατηγορία ότι είναι…αντισημίτης! Και σα

να μην έφτανε αυτό, αρκετές από τις πολλές δεξιές κυβερνήσεις της σημερινής Ενωμένης Ευρώπης αλλά και Πολιτειών των ΗΠΑ, κάνουν εσχάτως ένα βήμα παραπέρα, ψηφίζοντας νόμους που, στο όνομα της καταπολέμησης του αντισημιτισμού, απαγορεύουν και ποινικοποιούν την κριτική στις απάνθρωπες πολιτικές των (ακροδεξιών) ισραηλινών κυβερνήσεων…

Αν υπάρχει ελπίδα, την ενσαρκώνει η νέα γενιά Εβραίων αγωνιστών που παλεύουν στο πλευρό των Παλαιστινίων (3)

Και έτσι, επειδή το μοναδικό κριτήριο για τον ορισμό του σύγχρονου αντισημιτισμού καταντάει να είναι η στάση απέναντι στο Ισραήλ και στις κυβερνήσεις του, φτάνουμε στην εξής κωμικοτραγική κατάσταση: ***Να τιμώνται από τους διάφορους Νετανιάχου και τους υποστηρικτές του ως "εταίροι του Ισραήλ" και "στρατηγικοί σύμμαχοί" του, πατενταρισμένοι ακροδεξιοί ρατσιστές και αντισημίτες σαν τους ηγέτες της Πολωνίας, της Ουγγαρίας, της Τσεχίας και της Σλοβενίας, σαν τον πρώην πρόεδρο των ΗΠΑ Ντόναλντ Τραμπ, τους Ευρωπαίους ακροδεξιούς Σαλβίνι, Βίλντερς, Ντε Βίντερ ή σαν τους Αμερικανούς Ευαγγελιστές και τόσους άλλους, ενώ την ίδια ώρα καταγγέλλονται ως "αντισημίτες", πασίγνωστοι αντιρατσιστές και***

αντιφασίστες, πολλοί από τους οποίους είναι μάλιστα…Εβραίοι (!), που συχνά πέρασαν τη ζωή τους πολεμώντας αντισημίτες σαν και τους σημερινούς "φίλους του Ισραήλ"!

Να λοιπόν γιατί ο "στρατηγικός σύμμαχος" και μέγας φίλος του κ. Νετανιάχου και των πολιτικών επιγόνων του Ούγγρος πρωθυπουργός Βίκτορ Ορμπάν, θα μπορούσε κάλλιστα σήμερα να καταγγείλει, και μάλιστα να καθίσει στο σκαμνί, με την κατηγορία του αντισημιτισμού τον Εβραίο Αλβέρτο Αϊνστάιν επειδή αυτός τολμούσε να λέει και να γράφει τα εξής "ανήκουστα", που δημοσιεύθηκαν μάλιστα στους Τάϊμς της Νέας Υόρκης πριν από 73 χρόνια :

Επιστολή στους New York Times:

Νέο Παλαιστινιακό κόμμα

Η επίσκεψη του Μεναχέμ Μπέγκιν και οι στόχοι του πολιτικού του κινήματος

Στους εκδότες των New York Times:

Μεταξύ των πιο ανησυχητικών πολιτικών φαινομένων της εποχής μας είναι η εμφάνιση στο νεοσύστατο κράτος του Ισραήλ του «Κόμματος Ελευθερίας» (Tnuat Haherut), ενός πολιτικού κόμματος που μοιάζει πολύ ως προς την οργάνωσή, τις μεθόδους, την πολιτική φιλοσοφία και την κοινωνική απεύθυνση στα Ναζιστικά και Φασιστικά κόμματα. Δημιουργήθηκε από τα μέλη και τους συμπαθούντες της πρώην Irgun Zvai Leumi, μιας τρομοκρατικής, δεξιάς, σωβινιστικής οργάνωσης στην Παλαιστίνη.

Η παρούσα επίσκεψη του Μεναχέμ Μπέγκιν, ηγέτη αυτού του κόμματος, στις Ηνωμένες Πολιτείες έχει προφανώς στόχο να δημιουργήσει την εντύπωση ότι υπάρχει αμερικανική υποστήριξη στο κόμμα του στις προσεχείς ισραηλινές εκλογές, και να δυναμώσει τους πολιτικούς δεσμούς με συντηρητικά σιωνιστικά

στοιχεία στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αρκετοί Αμερικανοί με εθνικό κύρος έδωσαν τα ονόματά τους για να καλωσορίσουν την επίσκεψή του. Είναι αδιανόητο ότι εκείνοι που αντιτίθενται στον φασισμό σε όλο τον κόσμο, εάν ενημερωθούν σωστά για το πολιτικό παρελθόν και τις προοπτικές του κ. Μπέγκιν, θα μπορούσαν να προσθέσουν τα ονόματά τους και να υποστηρίξουν το κίνημα που αυτός εκπροσωπεί.

Πριν γίνει ανεπανόρθωτη ζημιά με οικονομικές συνεισφορές, δημόσιες εκδηλώσεις υπέρ του Μπέγκιν και τη δημιουργία στην Παλαιστίνη της εντύπωσης ότι ένα μεγάλο τμήμα της Αμερικής υποστηρίζει φασιστικά στοιχεία στο Ισραήλ, πρέπει να ενημερωθεί το αμερικανικό κοινό για το παρελθόν και τους στόχους του κ. Μπέγκιν και του κινήματός του.

Τα όσα λέει δημόσια το κόμμα του Μπέγκιν αποκρύπτουν τον πραγματικό του χαρακτήρα. Σήμερα μιλούν για ελευθερία, δημοκρατία και αντιιμπεριαλισμό, ενώ μέχρι πρόσφατα κήρυταν ανοιχτά το δόγμα του φασιστικού κράτους. Είναι με τις πράξεις του που το τρομοκρατικό κόμμα προδίδει τον πραγματικό του χαρακτήρα. Είναι από τις προηγούμενες πράξεις του που μπορούμε να κρίνουμε τι μπορεί να περιμένουμε πως θα κάνει στο μέλλον.

Επίθεση στο αραβικό χωριό

Ένα συγκλονιστικό παράδειγμα ήταν η συμπεριφορά τους στο αραβικό χωριό Ντέιρ Γιασίν. Αυτό το χωριό, έξω από τους κύριους δρόμους και περιτριγυρισμένο από εβραϊκά εδάφη, δεν είχε λάβει μέρος στον πόλεμο, και είχε φτάσει να πολεμήσει ακόμη και αραβικές συμμορίες που ήθελαν να χρησιμοποιήσουν το χωριό σαν βάση τους. Στις 9 Απριλίου (σύμφωνα με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης), τρομοκρατικές ομάδες επιτέθηκαν σε αυτό το ειρηνικό χωριό, το οποίο δεν ήταν στρατιωτικός στόχος στη μάχη, σκότωσαν τους περισσότερους από τους κατοίκους του 240 άνδρες, γυναίκες και παιδιά και κράτησαν μερικούς από αυτούς ζωντανούς για να τους παρελάσουν ως αιχμάλωτους στους δρόμους της Ιερουσαλήμ. Η πλειονότητα της εβραϊκής κοινότητας έφριξε με αυτά που έγιναν και το Εβραϊκό Πρακτορείο (Jewish Agency)

έστειλε ένα τηλεγράφημα συγγνώμης στον βασιλιά Αμπντουλάχ της Υπερ-Ιορδανίας. Όμως, οι τρομοκράτες, αντί να ντρέπονται για την πράξη τους, ήταν περήφανοι για αυτήν τη σφαγή, την δημοσιοποίησαν ευρέως,και κάλεσαν όλους τους ξένους ανταποκριτές που είναι παρόντες στη χώρα να δουν τα συσσωρευμένα πτώματα και το γενικό χάος στο Ντέιρ Γιασίν.

Το περιστατικό Ντέιρ Γιασίν αποτελεί παράδειγμα του χαρακτήρα και των ενεργειών του κόμματος της Ελευθερίας.

Μέσα στην εβραϊκή κοινότητα κηρύσσουν ένα μείγμα υπερεθνικισμού, θρησκευτικού μυστικισμού και φυλετικής ανωτερότητας. Όπως και άλλα φασιστικά κόμματα, έχουν συνηθίσει να σπάζουν τις απεργίες και έχουν ασκήσει πίεση για να καταστραφούν τα ελεύθερα συνδικάτα. Και στη θέση τους, έχουν προτείνει συντεχνιακά συνδικάτα κατά το ιταλικό φασιστικό πρότυπο.

Στα τελευταία χρόνια σποραδικής αντι-βρετανικής βίας, οι ομάδες IZL και Stern εγκαινίασαν ένα βασίλειο τρόμου μέσα στην Παλαιστινιακή εβραϊκή κοινότητα. Δάσκαλοι ξυλοκοπήθηκαν επειδή μίλησαν εναντίον τους, ενήλικες πυροβολήθηκαν επειδή δεν άφησαν τα παιδιά τους να μπουν στις οργανώσεις τους. Με γκανγκστερικές μεθόδους, ξυλοδαρμούς, σπάσιμο παραθύρων και πάμπολλες ληστείες, οι τρομοκράτες εκφόβισαν τον πληθυσμό και απέσπασαν εκβιαστικά μεγάλα ποσά.

Τα μέλη του Κόμματος της Ελευθερίας δεν έπαιξαν κανένα ρόλο στα δημιουργικά επιτεύγματα στην Παλαιστίνη. Δεν έχουν ανακτήσει καμία γη, δεν έχουν χτίσει οικισμούς, και το μόνο που κάνουν είναι να αποδυναμώνουν την εβραϊκή αμυντική δράση. Οι πολυδιαφημισμένες μεταναστευτικές προσπάθειές τους ήταν ασήμαντες, και αφιερώθηκαν κυρίως στο να φέρνουν στην Παλαιστίνη φασίστες συμπατριώτες τους.

Παρατηρημένες διαφορές

Οι διαφορές ανάμεσα στα παχιά λόγια που λέει τώρα ο Μπέγκιν και το κόμμα του, και στο ιστορικό των παλιών επιδόσεων τους

στην Παλαιστίνη δεν μοιάζουν με εκείνες ενός συνηθισμένου πολιτικού κόμματος. Φέρουν την αναμφισβήτητη σφραγίδα ενός φασιστικού κόμματος για το οποίο η τρομοκρατία (κατά των Εβραίων, των Αράβων και των Βρετανών), και η παραχάραξη είναι τα μέσα, και το «Ηγετικό Κράτος» είναι ο στόχος.

Υπό το φως των παραπάνω διαπιστώσεων, είναι επιτακτική ανάγκη να γίνει γνωστή σε αυτή τη χώρα η αλήθεια για τον κ. Μπέγκιν και το κίνημά του. Είναι ακόμη πιο τραγικό το γεγονός ότι η κορυφαία ηγεσία του Αμερικανικού Σιωνισμού αρνήθηκε να κάνει εκστρατεία εναντίον των προσπαθειών του Μπέγκιν, ή έστω να εκθέσει στους δικούς της ψηφοφόρους τους κινδύνους για το Ισραήλ που συνεπάγεται η υποστήριξη στον Μπέγκιν.

Κατά συνέπεια, οι υπογράφοντες επιλέγουν να παρουσιάσουν δημόσια μερικά χαρακτηριστικά γεγονότα γεγονότων που αφορούν τον Μπέγκιν και το κόμμα του, και να προτρέψουν όλους τους ενδιαφερόμενους να μην υποστηρίξουν αυτήν την τελευταία φασιστική εκδήλωση.

ISIDORE ABRAMOWITZ, HANNAH ARENDT, ABRAHAM BRICK, RABBI JESSURUN CARDOZO, ALBERT EINSTEIN, HERMAN EISEN, MD, HAYIM FINEMAN, M. GALLEN, MD, HH HARRIS, ZELIG S. HARRIS, SIDNEY KAROH, FR, HARO, HAROK LINDHEIM, NACHMAN MAISEL, SEYMOUR MELMAN, MYER D. MENDELSON, MD, HARRY M. OSLINSKY, SAMUEL PITLICK, FRITZ ROHRLICH, LOUIS P. ROCKER, RUTH SAGIS, ITZHAK SANKOWSKY, IJ SHOENERG, IJ SHOENBERG STEFAN WOLFE.

Νέα Υόρκη, 2 Δεκεμβρίου 1948

Όμως, η μεγάλη σημασία της παραπάνω επιστολής δεν έγκειται τόσο στο ότι προσωπικότητες σαν το Αϊνστάιν (1) και τη Χάνα Άρεντ αποκαλούν τον Μπέγκιν "φασίστα" και το κόμμα του "φασιστικό", δηλαδή κάνουν κάτι που θα ήταν σήμερα υπεραρκετό όχι μόνο για να τους κολλήσουν τα ΜΜΕ τη ρετσινιά του…αντισημίτη, αλλά και για να τους διώξουν ποινικά αρκετές από τις αρχές της Ενωμένης Ευρώπης μας. Το πιο σημαντικό και ουσιαστικό είναι ότι ***οι δραματικές προειδοποιήσεις που***

περιέχονται σε αυτή την δημόσια επιστολή επιβεβαιώθηκαν στο ακέραιο τα τελευταία 40 χρόνια, και μάλιστα εξακολουθούν να επιβεβαιώνονται κάθε μέρα στο Ισραήλ, και σε όλάκερη τη Μέση Ανατολή, με τα τραγικά αποτέλεσμα που γνωρίζουμε όλοι μας.

Συγκεκριμένα, ***ο "φασίστας" και "τρομοκράτης" Μεναχέμ Μπέγκιν του 1948 είναι ο ίδιος που 29 χρόνια αργότερα (1977) γίνεται πρωθυπουργός του Ισραήλ! Και το κατορθώνει επικεφαλής του νέου κόμματος Λικούντ που ιδρύει, χρησιμοποιώντας ως βάση και κορμό του το κόμμα του της "Ελευθερίας" (Herut), που ο Αϊνστάιν και η Άρεντ επίσης καταγγέλλουν ως "φασιστικό"***! Το κυριότερο είναι όμως, ότι από τότε (1977) μέχρι σήμερα, είναι αυτό ακριβώς το Λικούντ που κυβερνάει το Ισραήλ, μονοπωλώντας ουσιαστικά την εξουσία καθώς η -μόνιμη και συχνά εξαιρετικά βίαιη και αιματηρή- εμφύλια ενδοσιωνιστική σύρραξη που κράτησε σχεδόν ένα αιώνα (!), καταλήγει σήμερα στην πλήρη επικράτηση του Λικούντ και στην σχεδόν εξαφάνιση του άλλοτε κραταιού Εργατικού κόμματος των ιδρυτών του Κράτους του Ισραήλ…

Όμως, δεν πρόκειται μόνο για τον Μπέγκιν, ιδρυτή και αρχηγό της "τρομοκρατικής" οργάνωσης Ιργκούν. ***Ο διάδοχος του Μπέγκιν στην πρωθυπουργία του Ισραήλ και στην ηγεσία του Λικούντ Ιτσχάκ Σαμίρ διετέλεσε αρχηγός της ακόμα πιο ακροδεξιάς τρομοκρατικής διάσπασης της Ιργκούν, της οργάνωσης Στερν,*** που, σύμφωνα με την ανοικτή επιστολή των Αϊνστάιν και Άρεντ, από κοινού με την Ιργκούν "με γκανγκστερικές μεθόδους …εγκαινίασαν ένα βασίλειο τρόμου μέσα στην Παλαιστινιακή εβραϊκή κοινότητα"! Ένα "βασίλειο τρόμου" που κόστισε τη ζωή σε

χιλιάδες Παλαιστίνιους Άραβες αλλά και Εβραίους…

Και ο μακροβιότερος στην πρωθυπουργία του Ισραήλ ηγέτης του Λικούντ, ο Βενιαμίν "Μπίμπι" Νετανιάχου; Είναι κι αυτός γνήσιο τέκνο της ίδιας "φασιστικής" μήτρας που εξέθρεψε τον Μπέγκιν, τον Σαμίρ και τους άλλους ακροδεξιούς ηγέτες του Ισραήλ; Αν και πολύ νεότερος, ***ο Νετανιάχου έχει να επιδείξει μια άμεση, και μάλιστα οικογενειακή σχέση με τις πιο ακραίες και καθαρόαιμα φασιστικές πτέρυγες -και αργότερα, διασπάσεις- του ακροδεξιού "Αναθεωρητικού" σιωνισμού,*** που ενέπνευσε, ίδρυσε και διηύθυνε ο ***Ζέεφ Ζαμποτίνσκι (1)*** πριν από ένα αιώνα. Συγκεκριμένα, ο πατέρας του "Μπίμπι" που διετέλεσε και γραμματέας του Ζαμποτίνσκι, ακολούθησε τον ***Abba Ahimeir*** όταν αυτός διαφώνησε με τον Ζαμποτίνσκι που απέρριψε την πρόταση του να γίνει κάτι σαν… Εβραίος Μουσολίνι επικεφαλής ενός καθαρά φασιστικού σιωνιστικού κόμματος (2). Στενός συνεργάτης αυτού του φασίστα ιδεολόγου και θεωρητικού, ο πατέρας του "Μπίμπι" διηύθυνε τα έντυπα της φασιστικής οργάνωσης του Ahimeir, ο οποίος ανάπτυξε αρκετά στενές σχέσεις με τη φασιστική Ιταλία του Μουσολίνι αλλά δεν κατάφερε ποτέ να κάνει το ίδιο με ναζιστική Γερμανία, παρόλο που δεν δίστασε να πλέξει το εγκώμιό του Χίτλερ το 1933!

Αν και δεν απέκτησε ποτέ σημαντικό λαϊκό έρεισμα, ***ο Ahimeir επηρέασε άμεσα ή έμμεσα εκείνους που διαμόρφωσαν το σημερινό Ισραήλ.*** Δεν ήταν μόνο ότι η λατρεία του της πιο ωμής βίας, ο μεγαλοϊδεατισμός του και οι ρατσιστικές του θεωρίες διαπότισαν οργανώσεις σαν την Ιργκούν του Μεναχέμ Μπέγκιν. Είναι και ότι

ο ιδρυτής της Στερν ήταν δικό του “πνευματικό τέκνο”, όπως ήταν εξάλλου και ο κύριος στρατιωτικός της αρχηγός, ο μετέπειτα πρωθυπουργός του Ισραήλ Ιτσχάκ Σαμίρ. Ήταν ότι “μαθητής” και στενός συνεργάτης του διετέλεσε ο … Benzion Netanyahu, που επηρέασε πολιτικά και διαμόρφωσε όσο κανένας άλλος τον πρωθυπουργό γιο του Βενιαμίν Νετανιάχου. Και ίσως όχι μόνο το γυιο του αλλά και τον γιο του γιου του, τον διαβόητο εγγονό του Γιαΐρ που διακρίνεται για τα σκάνδαλα, τα αντισημιτικά σκίτσα που δημοσιεύει και τις νεοφασιστικές συμπάθειες τις οποίες του ανταποδίδουν οι Γερμανοί και Αμερικανοί νεοφασίστες προβάλλοντάς τον ως … “αδελφό και ίνδαλμά” τους!

****

Να λοιπόν γιατί ***οι προειδοποιήσεις για τα δεινά που θα προκαλέσουν ο “φασισμός” και η “τρομοκρατία” του Μπέγκιν και του κόμματός του, που περιέχονται στην ανοικτή επιστολή του Αϊνστάιν και της Άρεντ, παραμένουν εξαιρετικά επίκαιρες 73 χρόνια μετά τη δημοσίευσή της.*** Και ακριβώς επειδή οι διάδοχοι του Μπέγκιν στην ηγεσία του Λικούντ και του Ισραήλ είναι σάρκα εκ της σαρκός του, συνεχιστές του έργου του, μαθητές των δασκάλων του, και θεματοφύλακες της ίδιας ιδεολογικής, πολιτικής αλλά και οργανωτικής κληρονομιάς, για αυτό και, όσο σκανδαλώδη κι αν είναι, τα όσα κάνουν σήμερα στο Ισραήλ, στη Μέση Ανατολή και σε ολάκερο το κόσμο, δεν είναι ούτε προϊόντα αυτοσχεδιασμού, ούτε ευκαιριακές επινοήσεις. Είναι πολιτικές επιλογές που ***υπακούουν και διέπονται από τη “λογική” ενός ιδιαίτερα επικίνδυνου πολιτικού ρεύματος, του ακροδεξιού “Αναθεωρητισμού” (Revisionism) του σιωνιστικού κινήματος, που έχει ήδη ιστορία ενός αιώνα…***

Έκπληξη λοιπόν και “παρά φύση” οι “στρατηγικές συμμαχίες” και οι ερωτοτροπίες του Νετανιάχου και των φίλων του με το διεθνή συρφετό των ορκισμένων αντικομμουνιστών και ρατσιστών, που “κατά σύμπτωση” είναι και ορκισμένοι αντισημίτες; Όχι, κάθε άλλο καθώς ο πρώτος διδάξας δεν ήταν άλλος από το γεννάρχη και θεωρητικό του σιωνιστικού Αναθεωρητισμού Ζέεφ Ζαμποτίνσκυ που,

ορμώμενος από το παθολογικό μίσος του για τη Ρώσικη Επανάσταση, έφτασε το 1922 να συνάψει συμμαχία με τον Ουκρανό αντικομμουνιστή εθνικιστή πολέμαρχο ***Πετλιούρα***, ο στρατός του οποίου είχε διαπράξει στην περίοδο 1917-1922 …897 αντιεβραϊκα πογκρόμ στα οποία είχαν σφαγιαστεί τουλάχιστον 30.000 Εβραίοι της Ουκρανίας! Εξάλλου, ο ίδιος παθολογικός αντικομμουνισμός έσπρωξε μαθητές και διαδόχους του Ζαμποτίνσκυ να φλερτάρουν, αν όχι να συμμαχούν κατά καιρούς, με τον Μουσολίνι ή ακόμα και με τον Χίτλερ, με ένα σκεπτικό που επικαιροποιεί σήμερα ***ο περιβόητος πρωθυπουργικός γιος Γιαΐρ Νετανιάχου, όταν δηλώνει "προτιμώ χίλιες φορές του νεοναζί από τους αριστερούς Antifa και τους Black Live Matters"…***

Το ίδιο προφανώς ισχύει για τη λατρεία της πιο ωμής βίας, ή το βαθύτατα ρατσιστικό μίσος προς τους Παλαιστίνιους που τρέφουν οι ισραηλινοί ηγέτες των τελευταίων δεκαετιών. Και πάλι δεν "εφευρίσκουν" τίποτα καινούργιο, αν θυμηθούμε ότι οι πρώτοι διδάξαντες ήταν και πάλι οι οργανώσεις από τις οποίες αυτοί προέρχονται, και για τι οποίες δηλώνουν πάντα περήφανοι: Οι τρομοκρατικές και φασίζουσες Μπετάρ, Ιργκούν και Στερν. Ωστόσο, υπάρχει μια σημαντική διαφορά ανάμεσα στο χτες και στο σήμερα: Τότε, οι Ζαμποτίνσκι, Αχιμέιρ, Μπέγκιν και Σαμίρ δεν ήταν διόλου "παρουσιάσιμοι" και το διεθνές πολιτικό κατεστημένο απέφευγε την παρέα τους όταν βέβαια δεν τους αποδοκίμαζε ανοιχτά. Με άλλα λόγια, ήταν κακόφημοι…

Σήμερα, τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. ***Οι κακόφημοι "φασίστες" και "τρομοκράτες" του 1948 έχουν μεταβληθεί όχι***

απλώς σε εντελώς παρουσιάσιμους "φίλους" και συμμάχους αλλά - όλο και πιο πολύ- σε προνομιακούς στρατηγικούς εταίρους αυτών που κυβερνούν αυτό το κόσμο, σε πυλώνες των αυτοκρατοριών τους! Και το χειρότερο είναι ότι οι χτεσινοί "φασίστες" και "τρομοκράτες" φτάνουν τώρα να επιβάλλουν τις κάθε λογής ανελεύθερες και αντιδημοκρατικές επιλογές τους στις περισσότερες κυβερνήσεις και χώρες της Δύσης!

Κλείνουμε λοιπόν αυτό το κείμενο όπως το αρχίσαμε: Με τον Αϊνστάιν και τις προειδοποιήσεις του. Λίγες μέρες μετά τη σφαγή του Ντέιρ Γιασίν, οι άνθρωποι που εκπροσωπούσαν στις ΗΠΑ τις οργανώσεις που διέπραξαν αυτή τη σφαγή, είχαν τη φαεινή ιδέα να απευθυνθούν στον Αϊνστάιν ζητώντας τη στήριξή του. Η απάντηση του μεγάλου Εβραίου επιστήμονα, που παραμένει -δυστυχώς- σχεδόν άγνωστη, ήταν περίπου λακωνική, μόλις και μετά βίας 50 λέξεις:

Αγαπητέ κύριε,

Όταν θα μας έρθει στην Παλαιστίνη η πραγματική και τελική καταστροφή ο πρώτος υπεύθυνος θα είναι οι Βρετανοί και ο δεύτερος υπεύθυνος για αυτό οι Τρομοκρατικές οργανώσεις που δημιουργήθηκαν μέσα από τις δικές μας γραμμές. Δεν είμαι διατεθειμένος να δω οποιονδήποτε να συνεργάζεται με αυτούς τους παραπλανημένους και εγκληματίες ανθρώπους.
Ειλικρινά δικός σας,
Άλμπερτ Αϊνστάιν

Δυστυχώς, όλα δείχνουν πια ότι ο Αϊνστάιν είχε και πάλι δίκιο. Με τους Βρετανούς να αποτελούν πια μια πολύ μακρινή ανάμνηση, είναι όντως οι επίγονοι των "τρομοκρατικών οργανώσεων" του 1948 που οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια το Ισραήλ, που αυτοί κυβερνούν, στην "τελική καταστροφή"! Ένα Ισραήλ που μπορεί μεν να δείχνει τώρα πιο παντοδύναμο και αλαζονικό από ποτέ, αλλά που βιώνει ταυτόχρονα τη μεγαλύτερη υπαρξιακή κρίση της ιστορίας του καθώς σαπίζει και αποσυντίθεται στο εσωτερικό του. Η αντίστροφη μέτρηση έχει ήδη αρχίσει και η ώρα της αλήθειας πλησιάζει…

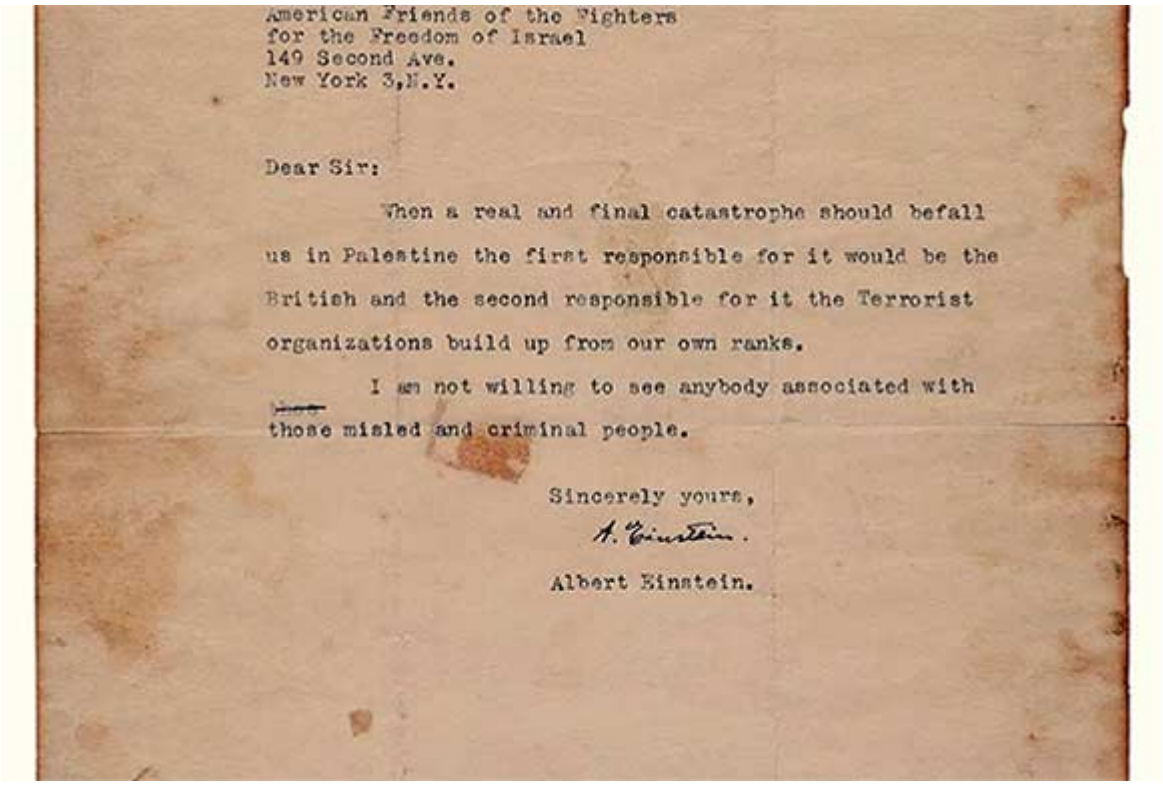
Σημειώσεις

---

1. Ο Αϊνστάιν θα μπορούσε να είχε γίνει πρόεδρος του Ισραήλ αν είχε αποδεχθεί το Νοέμβρη του 1952, την πρόταση που του έκανε ο ιδρυτής του Κράτους του Ισραήλ και πρώτος πρωθυπουργός του Νταβίντ Μπεν Γκουριόν να διαδεχθεί στην προεδρία του Ισραήλ τον Χαΐμ Βάιτσμαν, που μόλις είχε αποβιώσει.

2. Μπορεί ο Ζαμποτίνσκι να μην ήταν φασίστας, αλλά ο Μουσολίνι είχε άλλη άποψη όταν δήλωνε το 1935 στο συνομιλητή του, κατοπινό Ραβίνο της Ρώμης Ντάβιντε Πράτο: *"Για να πετύχει ο σιωνισμός, έχετε ανάγκη από ένα εβραϊκό Κράτος, με μια εβραϊκή σημαία και μια εβραϊκή γλώσσα. Το πρόσωπο που το καταλαβαίνει, είναι ο δικός σας φασίστας, ο Ζαμποτίνσκι".*

3. Βλέπε και τα άρθρα μας « Μια νέα γενιά Αμερικανοεβραίων σε δράση ενάντια σε Τραμπ και Νετανιάχου » : https://www.contra-xreos.gr/arthra/1182-2017-03-28-00-01-00.html και "Πελώριες ρωγμές στην ιερή αμερικανο-ισραηλινή συμμαχία »: https://www.contra-xreos.gr/arthra/1400-pelories-rogmes-stin-ieri-amerikano-israilini-symmahia.html

American Friends of the Fighters
for the Freedom of Israel
149 Second Ave.
New York 3,N.Y.

Dear Sir:

When a real and final catastrophe should befall us in Palestine the first responsible for it would be the British and the second responsible for it the Terrorist organizations build up from our own ranks.

I am not willing to see anybody associated with those misled and criminal people.

Sincerely yours,

A. Einstein.

Albert Einstein.

Πηγή: **contra-xreos.gr**